

Zuidelijke Land- en
Tuinbouworganisatie

Directie

ZLTO afdeling Boxmeer
De heer H. Janssen
Rondweg 11A
5825 HT OVERLOON

Spoorlaan 350
Postbus 91
5000 MA Tilburg

Onderwerp
Ammoniak

Kenmerk
goo.99.b433.084

Doorkiesnummer
013 5836325

Datum
3 maart 1999

Telefoon 013-583 65 83
Telefax 013-543 55 79
E-mail tilburg@zlto.nl

Afdelingsfax
013 5836308

Behandeld door
G.Traas

Rabobank Tilburg
15 12 09 200
Postbank 107 44 58

Geachte heer Janssen,

Naar aanleiding van uw brief van 10 februari 1999 inzake de schadelijkheid van ammoniak delen wij u het volgende mede.

Eind jaren '80 heeft het hoogste rechtscollege in ons land, de Raad van State, voor het eerst bepaald dat het verlenen van milieuvergunningen voor het oprichten of uitbreiden van veehouderijen niet mogelijk is vanwege de hoge achtergronddepositie van ammoniak. In diverse vervolguitspraken heeft de Raad van State deze ingeslagen richting bevestigd. Hiermee was een voorlopig einde gekomen aan de discussie over de schadelijkheid van ammoniak. De rechter bepaalde immers dat ammoniakdepositie een milieuthema is waar rekening mee gehouden moet worden.

Omdat in de praktijk bleek dat als gevolg van deze uitspraak in het overgrote deel van het mestoverschotgebied de veehouderijen op slot kwamen te zitten heeft de landbouw belangenbehartiging zich vanaf dat moment intensief ingezet voor beleid om bedrijfsontwikkeling toch mogelijk te maken. Dit leidde tot de Leidraad veehouderij en milieu die, toen mede onder druk van de toenmalige NCB de Interimwet ammoniak en veehouderij van kracht werd, later is opgegaan in het huidige ammoniakreductieplan (Arp). Met het Arp is in Noord-Brabant bedrijfsontwikkeling wederom mogelijk geworden terwijl in andere delen van Nederland bedrijfsontwikkeling lang niet mogelijk bleef.

Inmiddels is in het regeerakkoord opgenomen dat in het milieubeleid de uitstoot van stoffen uitsluitend wordt gestuurd via emissiebeleid. Voor wat betreft het ammoniakgedeelte is dit mede onder druk van de LTO gerealiseerd omdat de landbouw belangenbehartiging van mening is dat de relatie tussen emissie en depositie nog steeds sterk ter discussie staat. Concreet heeft de

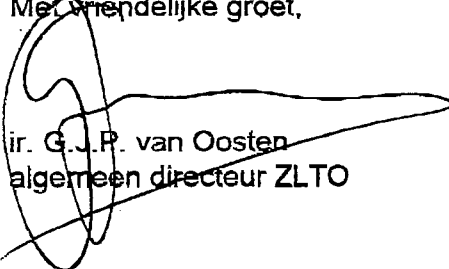
Kenmerk

goo.99.b433.084

beleidsommezwaai een praktische invulling van het zoveel mogelijk brongericht voorkomen van de uitstoot tot gevolg. Voor het ammoniakbeleid heeft dit geleid tot regeringsvoorstellen aan de Tweede Kamer waarbij het depositiebeleid overboord wordt gezet, dus geen afstandstabel en mollen meer. Een ander onderdeel van het voorstel is de afschaffing van ammoniakrechten. Dit zijn twee onderdelen waar LTO meerdere malen op heeft aangedrongen. Wanneer de regeringsvoorstellen door gaan zal het toekomstig ammoniakbeleid gekenmerkt worden door een generieke emissiegerichte aanpak. Gezien in het licht van jurisprudentie, beleidsdoelstellingen en maatschappelijke acceptatie kan de ZLTO hiermee onder voorwaarden akkoord gaan. Daarnaast voorziet het voorstel echter in aanvullend ammoniakbeleid waarbij extra beperkingen gaan gelden voor veehouderijen die in de onmiddellijke nabijheid van natuurgebieden zijn gelegen. De ZLTO staat bijzonder kritisch tegenover deze voorstellen omdat de verhouding tussen milieurendement en investeringen voor het bedrijfsleven buiten proporties lijkt.

Samenvattend hopen wij u met deze brief te hebben aangegeven dat het ammoniakbeleid in de nabije toekomst zal veranderen en zich met name zal richten op emissiebeperkende maatregelen. Bij deze wijziging van het beleid is het om verschillende redenen een utopie te veronderstellen dat een discussie over de schadelijkheid van ammoniak tot een wezenlijke versoepeling van de emissiegerichte aanpak zal leiden. Op korte termijn zal ik u benaderen voor het maken van een afspraak waarbij ik bovenstaande nog nader aan u wil toelichten. Overigens betreur ik het dat u twijfelt aan de deskundigheid van de belangenbehartiging ten aanzien van dit onderwerp.

Met vriendelijke groet,

ir. G.J.P. van Oosten
algemeen directeur ZLTO